

ĎÁBELSKÁ KAPELA - Milan Kučera

E

Včera pozdě v noci, sen se mi zdál,
já s partou chlapíků na podiu stál.

A

dole pod námi, ve tmě dav lidí řval

E

a mě studenej pot, čelo polýval.

H7

Co je tohle za kapelu, kde jsem se tu vzal,

A

bledý tváře, oči z důlků, skoro jsem se bál,

H7

noty neznaj, mlčí a jen se dívají,

A

do rytmu jim vržou kosti, zubama skřípají, je, je. E

První banjo stírá, nikdo mu nestačí,

ani mu nevadí hraje tóny jinačí.

Druhý za piánem, čert aby ho vzal,

ten do klapek buší, jako by se rval.

Další basu drtí, až jiskry létají,

od prstů se mu kouří, pražce doutnají

a ten s kytarou, s hlavou kudrnatou,

ohání se s ní, jak hrobník s lopatou, je, je.

Zbývá ještě jeden, nic ho nezdolá,

ten mandolínu honí, pořád dokola

a já jsem tam blázen, zpíval ze všech sil,

div jsem se na šnůře mikrofonu neoběsil.

Náhle bylo ticho, vzduch se nepohnul,

v ústech jsem měl sucho, tak jsem láhev nahnul.

Chlast mi v krku pálil a ten mě probral,

vždyť já jako v márnici, jsem s kostlivcema hrál, je, je.